

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۸/۱۱

عبدالقیوم میرزاده

نظر اجمالی بر نشرات جانبدار سایت بی بی سی فارسی

در این هیچ جای شک نیست که شبکه های تلویزیونی، رادیو ها، جراید، مجلات، وبسایت ها و در یک کلام همه مدیای جهانی وابسته به کشور ها و یا به قول خودشان (غیر وابسته) مقیم در همه کشور های جهان برای نشرات شان سیاست نشراتی، پالیسی، خط مشئی و یا خطوط اجرایی نشرات دارند، که هر کدام با در نظر داشت منافع کشور ها و یا تمویل کنندگان شان به پخش اخبار، مصاحبه ها، آثار رهنمایی کننده و معلوماتی و محافل اطلاع رسانی مبادرت میورزند.

یکی از این دستگاه های خبری شبکه British Broadcasting Corporation یا شبکه پخش اخبار بریتانیا با مخفف BBC بی بی سی میباشد که از سال ۱۹۲۲ یعنی درست بعد از ختم جنگ جهانی اول و تضعیف بریتانیا در معادلات بین المللی و جاگزینی حریف بزرگترش یعنی ایالات متحده امریکا در مسند قدرت بزرگ جهانی، زیر اداره دستگاه سلطنتی بریتانیا و در چوکات وزارت فرهنگ، اطلاعات و سپورت کشور بریتانیا شروع بکار کرد. بودجه سالانه این دستگاه به غیر از بخش شبکه جهانی آن حدود پنج میلیون پوند در سال میباشد که بودجه بخش جهانی آن که از طرف وزارت خارجه بریتانیا تمویل میگردد از جمله اسرار دولتی بوده و به اطلاع مردم رسانیده نمیشود. این دستگاه خبری تبلیغاتی انگلیسی از همان آوان پیدایش اش غرض مشتعل نگهداشتن آتش جنگ و نا امنی با شیوه های کلاسیک تفرقه انداز حکومت کن انگلیسی در میان مردمان کالونی ها و مناطق تحت نفوذش از طریق راه اندازی مخاصمات قومی، مذهبی، زبانی، اندیشوی و سایر انقطابات ملی که زیر ساخت هایش را از قبل پی ریزی کرده بودند، زیر نام پالیسی نشراتی منحیث سخنگوی انگلیس و هم پیمانان استعمار نو شان ایفای نقش کرده و نشرات شان در تمامی ابعاد شبکه های این دستگاه پخش پرو پاگند در راستای استراتیژی های استیلاگرانه انگلیس و هم پیمانانش معطوف میباشد.

یک ارزیابی اجمال از فعالیت های خبر رسابی و تبلیغاتی دستگاه بی بی سی بوضاحت نشان میدهد که: همین بی بی سی که در آن زمان هنوز شبکه جهانی نداشت بودعکس های سفر شاه امان الله، شاه روشن ضمیر و ترقی پسند افغانستان و همسرش را از اروپا دستکاری کرده و بمنظور تحریک مردم علیه حکومت بوسیله عمال شان به کشور ما پخش کردند و اخبار سفر شاه افغان با مقامات کشور های اروپایی و ضیافت های رسمی را مغایر فرهنگ و عنعنات افغانی تهیه و تدوین کرده بدسترس مخالفین حکومت قرار دادند.

همین بی بی سی بود که بعد از ایجاد کشور پاکستان میان مردمان هر دو کشور همسایه تخم نفرت و انزجار را کاشتند و هر دو طرف را علیه یکدیگر شوراندند که تا امروز مخاصمت این دو کشور و مردمانش برایشان ثمر میدهد. به قول سودابه جوادی یکی از گویندگان رادیوی فارس بی بی سی منتشره گزارشات ۷۵ سالگی بی بی سی فارسی: «..... بعد از انقلاب و درست همزمان با تحولات و جنگ داخلی افغانستان ما خواندن داستان‌های هزار و یک شب شهرزاد را شروع کردیم. یکی از دلایل محبوبیت بسیار زیادش این بود که آن زمان دسترسی زیادی به موسیقی وجود نداشت و جنبه سرگرم کننده این برنامه باعث محبوبیت زیاد آن در ایران و افغانستان شده بود. یک بار گروهی از افغانستان آمده بودند، رییس ما گفت بیا طبقه پایین در باشگاه می‌خواهم تو را با عده‌ای آشنا کنم. رفتیم پایین و دیدم رهبران مجاهدین افغانستان نشسته اند. همه قوی‌هیکل و با ریش و سیل نشسته بودند. بلند شدند و گفتند خانم شهرزاد، ما همیشه به داستان‌های شما گوش می‌دهیم.....» که شاید امروز طالبان هم مهمانان همان استدیو های بی بی سی باشند و یا شاید هم دفتر کار ذبیح الله مجاهد و قاری یوسف هم در استدیو های بی بی سی باشد.

همین بی بی سی بود که با نشرات کاملاً ضد انسانی و ضد افغانی اش در راستای منافع ابر قدرت امریکا و شرکای غربی اش طی بیشتر از چهار دهه با پخش اخبار تحریک کننده و فریب دهنده مردم ناتوان و نادان ما را که بی خبر از بازی های پشت پرده بودند به کام اژدهای مرگ و جنگ سوق داد و از مردم آرام این سرزمین قاتلین و آدمکشان حرفوی ساختند.

همین بی بی سی بود که با سر دادن نوحه های دایه مهربان تر از مادر و پخش اطلاعات جانبدار مردم را علیه حکومت ها شوراند و بدینترتیب بی ثباتی، جنگ، تروریسم، افراطیت مذهبی مخاصمت قومی، مذهبی، زبانی و محلی را جانشین ثبات، امنیت، اخوت، همزیست مسالمت آمیز و همکاری و همکاری در کشور ما و منطقه گردانید.

همین بی بی سی بود که در سالهای ۱۳۷۴-۱۳۷۵ طالبان را بنام سربازان اسلام چنان نیروی مافوق انسانی به مردم افغانستان و دنیا معرفی داشت که در ظرف چند روز تمام افغانستان را به تصرف خویش در آوردند. امروز هم همین بی بی سی است که همه روزه اخبار طالبان را بصورت جانبدار به نفع این گروه آدم کش و قاتل مردم افغانستان پخش میکند. کوچکترین حرکت های سیاسی و نظامی شانرا با آب و تاب هم‌رسانی میکند و در مقابل حکومت افغانستان را از همه جهات سیاسی، نظامی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ناکام، بیکاره، فاسد و فاقد مشروعیت معرفی میکند. اولاً اینکه از هیچ یک دست‌آورد های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و نظامی دولت یادآوری تأثیر مند نکرده و اگر چنین اخباری را از پیشرفت های سیاسی، نظامی و اقتصادی دولت افغانستان پخش هم کنند، آنرا بصورت مغرضانه از منظر و دیدگاه طالبان و دشمنان افغانستان و پهلو های منفی آن به مردم میرسانند.

اکنون هم همین بی بی سی است که همه روزه اخبار فریب دهنده، راپور های جعلی از مؤسسات تحقیقاتی در باره ساحة تسلط طالبان، گزافه گویی از فعالیت های این گروه تروریست، تبهکار قاتلین، ترتیب مصاحبه های دور از واقعیت، پخش نظریات افراد قراردادی شان زیر نام نظریات مردم افغانستان و صد ها و هزاران خبر، مصاحبه و راپور تاژ در راستای کم رنگ جلوه دادن فعالیت های اداره حکومت، ضعیف و ناتوان نمایاندن قوت

های مسلح کشور که همه روزه با دادن قربانی های بیشمار در راه حفظ نوامیس ملی سرگرم رزم و پیکار عادلانه بر ضد اهریمن طالب اند، پخش جعلیات در باره تضعیف حکومت مرکزی و بزرگ نمایی طالبان و مخالفین حکومت افغانستان واضحاً بصورت جانبدارانه در پی بر اندازی حکومت مرکزی افغانستان و تحکیم سیطره طالب و پاکستان این غلام حلقه بگوش انگلیس در کشور ما میباشند.

یقیناً که شهر کابل و بسا شهر های دیگر بنابر عوامل مختلف منجمله موجودیت افراد مسلح بی بند و بار که امریکاییان حین ورود شان به افغانستان بیش از یک میلیون نفری بند و بار را زیر نام ائتلاف شمال مسلح ساختند، به شهر های نا امن و نا آرام، که در آن دزدی، آدم ربایی، قتل، قاچاق، فساد و ده ها مورد شرارت وجود دارد. که بنابر مصروفیت بیش از ظرفیت نیرو های تأمین نظم عامه در عرصه مبارزه با تروریسم طالبانی و داعشی جلوگیری از حملات تروریستی انتحاری و بمب گذاری و دفاع از محلات در برابر هجوم های مسلحانه طالبان و همکاران مسلح بی بند و بار داخلی شان توان این را ندارند که خس دزدان شهر ها خاصتاً شهر کابل را که عموماً افراد همان باند های مسلح تبهکار تنظیمی اند و به منظور بی باور ساختن مردم بالای حکومت راه اندازی میگردد تحت کنترل آورده و شهر ها را امن سازند. و از طرف دیگر همکاری مردم با ارگانهای تأمین نظم عامه نیز بسیار کم رنگ بوده و هنوز مردم ما به فرهنگ « تأمین نظم عامه وظیفه همگانی است » باورمند نیستند و این فرهنگ نهادینه نشده است.

اما شبکه جهانی بی بی سی زیر یک پروگرام منظم برای تحقق این اهداف شر اندازانه زیر عنوان « تبهکاری در کابل » گزارشات تحریک آمیز از جریان فعالیت های مغایر نظم عامه از عده ای دزد و رهن زین عنوان « کابلی ها نگران دزدیده شدن خود روشن در هر جای پایتخت » « پایتخت افغانستان چگونه در سایه سنگین جرم و جنایت از پا می افتد؟ » « فرار دختر تنها از دست راننده تاکسی » و سایر عناوین نوشته افراد قرار دادی خویش مبادرت ورزیده که از یکطرف رعب و ترس را در میان مردم ما در آستانه انتخابات ریاست جمهوری مستولی ساخته و به نحوی ممانعت مردم برای شرکت در انتخابات میباشند و از طرف دیگر روز تا روز مشروعیت دولت را در میان مردم به تنزیل ببرد.

همچنان در آستانه صد سالگی استرداد استقلال افغانستان نه تنها هیچ گزارشی از نظریات آگاهان امور و گرداننده گان ملی و بین المللی در باره این رویداد سرنوشت ساز کشور ما منتشر نمیکنند بلکه مقالاتی بی ربط و اهانت آمیز مخالف آزادی و استقلال کشور ما و شخصیت برانزده شاه امان الله بنام افراد منتشر میکنند که کمترین آگاهی از تاریخ و رویداد های تاریخی کشور ما ندارند در حالیکه مؤرخین نامور کشور ما تحقیقات فراوان در ابعاد سیاسی، نظامی، اقتصادی و اجتماعی رویداد های تاریخی کشور ما انجام داده و نظریات شان از طریق وب سایت های افغانی و چاپ کتاب های تحقیقی در دسترس میباشند. که گردانندگان شبکه جهانی بی بی سی یقیناً هم به این آثار دسترسی دارند و هم این مؤرخین، دانشمندان امور اجتماع، سیاست، اقتصاد و فرهنگ که هنوز حیات دارند در داخل و خارج کشور در سترس میباشند. ولی این شبکه شر انداز بیشترین مطالبی در باره افغانستان به نشر میرساند که انقطابات جامعه را عمیقتر ساخته، زخم های مردم را خونین تر ساخته و تروریسم اهریمن طالب که دشمنان قسم خورده مردم افغانستان میباشند، را بنام فرشته های صلح به مردم معرفی میدارند.

در تاریخ این دستگاه پروپاگند انگلیسی یکبار تمام کاکنان بی بی سی بنابر پخش اخبار جانبدار برضد حکومت داکتر مصدق در ایران و به نفع کمپنی های نفتی انگلیس و امریکا که آخر الامر سازمانهای استخباراتی غربی با تمویل مالی کمپنی های نفتی مشترکاً آنرا سقوط دادند، دو هفته اعتصاب دسته جمعی کردند. یعنی اینکه حتی کارکنان خود این دستگاه طرفدار پخش چنین جعلیات نمی باشند. امیدواری بر آن است تا در شرایط حاضر که این دستگاه تروریستان و قاتلین مردم افغانستان را فرشته های صلح جا میزنند و خاک را بر چشمان مردم افغانستان و جهان می پاشند به حکم وجدان شان دست به اعتصاب سراسری زده و از پخش چنین جعلیات صرف نظر کرده و منافع خود، کشور و تمویل کنندگان شانرا در راه های استقراراتبات، صلح و آرامش در کشور ما و منطقه جستجو کنند.

انتظار همه مردم از آگاهان امور، روشنگران، دانشمندان علوم و گردانندگان مدیای افغانی همین است که حقایق و واقعیت های بی پرده از فعل و انفعالات داخل و اطراف افغانستان را به سمع مردم شان برسانند. آنچه امروز مبرم ترین کمبود در روان جامعه افغانی احساس میگردد، عدم گزارشدهی از حقایق است که در قبال سرنوشت مردم افغانستان جریان دارد و مردم به این اطلاعات دسترسی ندارند. در چنین شرایطی که مردم عطش فراوان برای آگاهی و درک حقیقت دارند و دستگاه های شر انداز هر اطلاعی را به خور مردم بدهد از جانب شان بحیث حقیقت پذیرفته شده و مردم زیر تأثیر این اطلاعات درست در نقطه مقابل منافع خود و کشور خویش تصمیم میگیرند.

پایان

